

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D. a Mgr. Petra Pospíšila, v právní věci žalobce: **HP IZOL Napajedla s.r.o.**, se sídlem U dubu 691/48, Praha 4, IČ: 25500520, zast. společností GOODWILL PARTNER, s.r.o., se sídlem U dubu 691/48, Praha, proti žalovanému: **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2015, č. j. 1908/15/5100-41452-706445,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci a shrnutí správních rozhodnutí

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný rozhodl dle § 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), u žalobce o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy všech daní, s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí, z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro

Zlínský kraj, a to s účinností od 21. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo toto rozhodnutí oznámeno.

[2] Dne 16. 10. 2014 obdržel žalovaný podnět Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na delegaci místní příslušnosti k výkonu správy shora citovaných daní. Podnět byl odůvodněn následujícími skutečnostmi: dle výpisu z obchodního rejstříku došlo dne 26. 5. 2014 ke změně sídla žalobce z původní adresy na adresu; dle živnostenského rejstříku má žalobce zapsány provozovny ve městech –,,; na internetových stránkách www.hpizol.cz inzeruje žalobce svoji činnost na adresách výše uvedených provozoven a lustrací na jiných internetových stránkách (např. www.seznam.cz) byla jako kontaktní adresa či místo výkonu činnosti nalezena adresa:; v příloze č. 1 počet zaměstnanců podání vyúčtování k dani z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období 2013 žalobce vykázal k 1. 12. 2013 12 zaměstnanců s místem výkonu práce v N.; statutárním orgánem žalobce je jednatel P. H., bytem

[3] Správce daně (Finanční úřad pro město Prahu) provedl dne 2. 7. 2014 místní šetření na adrese sídla a vyhotovil o tom úřední záznam č. 4417034/14/2004-05402-109367. Na místě bylo ověřeno, že sídlo se nachází v řadovém domě. Na poštovní schránce vedle vstupní branky byla nalepena cedule s úředními hodinami sekretariátu společnosti GOODWILL PARTNER, s.r.o. (zást. žalobce) a vedle vstupních dveří byly na ceduli uvedeny názvy ekonomických subjektů se sídlem na této adrese (GOODWILL INVEST s.r.o., Comenius Print, s.r.o., RS GREEN group s.r.o., VITAFORX Transport s.r.o., GOODWILL PARTNER, s.r.o.), žalobce však mezi nimi nebyl. Na místě byla zastížena paní S., zaměstnankyně zástupce žalobce, která k dotazům správce daně sdělila, že žádná osoba daňového subjektu se zde momentálně nezdržuje, sídlo slouží jako kontaktní místo pro jednání s obchodními partnery a zástupci úřadů, avšak po předchozí domluvě. Není zde předpokládána každodenní přítomnost statutárního zástupce žalobce. Účetnictví žalobce vede společnost GOODWILL PARTNER, s.r.o. a vede jej i všem ostatním subjektům v tomto sídle. Společnost zastupuje všechny subjekty též vůči úřadům. V místě se nachází i archiv účetních dokladů žalobce. Žalobce není na budově označen z důvodu fluktuace společností na tomto sídle, žalobce ještě nemá svoji destičku s názvem vyrobenou, sídlo má zde krátce od května 2014 a cedulky jsou vyráběny formou nasouvacích destiček s názvy subjektů.

[4] Za účelem ověření skutečného místa výkonu ekonomické činnosti žalobce provedli pracovníci navrhovaného správce daně (Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územní pracoviště v Otrokovicích) dne 9. 7. 2014 místní šetření na adrese předchozího sídla žalobce a současně jedné z jeho provozoven (.....), o čemž sepsali úřední záznam dne 10. 7. 2014, č. j. 1435278/14/3306-05401-708309. Provozovna žalobce se nachází v průmyslovém areálu Slavia Napajedla, kde jsou na několika místech umístěny šipky navigující k budově č. p. 1576 (dle LV č. 3710 je ve vlastnictví žalobce včetně okolních pozemků). Žalobce je na budově i zvonicích řádně označen včetně kontaktů. Na přilehlém oploceném parkovišti označeném názvem žalobce, byla zaparkována vozidla žalobce, avšak přítomná zaměstnankyně žalobce (nepředstavila se) odmítla vpustit pracovníky správce daně do budovy s poukazem na to, že majitel není přítomen. Rovněž na poštovní schránce na plotě poblíž parkoviště směrem ke vchodu do budovy byl žalobce označen. Oplocená plocha budovy složí jako parkoviště i ke skladování materiálu.

[5] Při podání podnětu vycházel Finanční úřad pro hlavní město Prahu z podkladů jeho Územního pracoviště pro Prahu 4. K podnětu bylo vydáno souhlasné stanovisko Finančního

úřadu pro Zlínský kraj i jeho Územního pracoviště v Otrokovicích. O zahájení řízení ve věci delegace místní příslušnosti byl žalobce vyrozuměn sdělením ze dne 21. 10. 2014 (doručen zástupci dne 22. 10. 2014) s informací o možnosti vyjádřit se k podnětu na delegaci.

[6] Žalobce podal dne 3. 11. 2014 své vyjádření k podnětu, v němž vyjádřil nesouhlasné stanovisko a rozporoval důvody pro delegaci místní příslušnosti. Zdůraznil, že charakter jeho sídla nebyl správcem daně zjištěn. Proti nesprávně provedenému místnímu šetření byla podána stížnost. Sídlo nemá formální charakter, nýbrž je místem, kde žalobce uskutečňuje řídicí akty svého podnikání. Má v sídle k dispozici kancelář, jednací místnost, spisovnu, kapacity účetního metodika, právního zástupce a daňového poradce. Uchovává zde doklady a schází se zde s třetími stranami při obchodních i úředních jednáních. Žalobce popřel, že by objekt nebyl označen jeho názvem. Ke dni 2. 7. 2014 byla na objektu provizorní cedule – v levém dolním rohu okna na čelní straně objektu. Ke dni podání vyjádření je na objektu již umístěna plastová cedule s identifikací žalobce. Dále rozporoval i sdělení, která uvedla zaměstnankyně S. Její výslech neproběhl za podmínek dle daňového řádu – nebyla předvolána jako svědek ani poučena o svých právech a povinnostech a žalobce ani jeho zástupce neměli možnost se výslechu zúčastnit a klást jí otázky. O výslechu nebyl pořízen protokol, nýbrž jen úřední záznam. Ten je navíc nesprávný, neboť svědkyně nesdělila to, co je uvedeno v úředním záznamu. Od svědkyně S. se správce daně nemohl dozvědět rozhodné skutečnosti, neboť tato je odpovědná za účetní oddělení a o provozu v jednací místnosti nemá přehled, neboť pracuje v jiném patře budovy. Místo výkonu práce zaměstnanců v N. a bydliště jednatele P. H. v N. nedokládají formální charakter sídla. Správce daně nezjišťoval ničeho o činnosti žalobce na území hlavního města Prahy. Jako hospodárné se žalobci jevilo, aby správu daní prováděl ten správce daně, v jehož správní působnosti budou uskutečňována místní šetření a jednání s žalobcem, tj. v jeho sídle v Praze 4. V případě rozhodnutí o delegaci, nechť jde o správce daně méně geograficky vzdáleného, než je navrhováno.

[7] Na základě zjištění a stanovisek finančních úřadů a zajištěných důkazních materiálů bylo dle žalovaného prokázáno, že žalobce má zapsanu v obchodním rejstříku od 26. 5. 2014 změnu sídla, a to na adrese, a jako statutární orgán je zapsán jednatel P. H., bytem Z živnostenského rejstříku vyplývá, že žalobce má zapsány 3 provozovny na adresách:;,; Místním šetřením ze dne 9. 7. 2014 bylo prověřeno, že se žalobce zdržuje na adrese svého předchozího sídla a zároveň jedné z provozoven:, a vykonává zde svoji ekonomickou činnost. Jeho činnost může být vykonávána na území celé ČR vzhledem k charakteru jeho podnikání – izolátérství, provádění staveb, jejich změn a odstraňování, silniční motorová doprava – nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Na svých internetových stránkách má žalobce v současnosti aktualizovanou adresu sídla, avšak ve flash verzi webových stránek, nadále prezentuje jako kontaktní místo provozovnu v N., včetně mapy. Ke kontaktním údajům přidává stacionární telefonní linku s předvolbou Zlínského kraje. Rovněž v různých internetových katalozích firem uvádí žalobce u svého názvu zpravidla adresu, včetně stacionárního telefonního čísla a provozní doby této provozovny. V příloze č. 1 k vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za rok 2013 vykázal žalobce k 1. 12. 2013 dvanáct zaměstnanců s místem výkonu práce v N. Z výpisu z katastru nemovitostí ČR plyne, že žalobce je vlastníkem nemovitých věcí nacházejících se v k. ú. N., a to na pozemcích st. 2149, st. 2747, zapsaných na LV č. 3710, k. ú. N., obec N., u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, kde je rovněž umístěna jedna z provozoven žalobce. Také objekt, v němž je umístěna druhá provozovna (....), je ve vlastnictví žalobce. Třetí

provozovnu žalobce provozuje v Olomouckém kraji na adrese Poslední zjištěnou okolností bylo zahájení daňové kontroly u žalobce dne 6. 11. 2012 (na dani z příjmů právnických osob, DPH a dani silniční), kterou provádí Finanční úřad pro Zlínský kraj, Územní pracoviště v Otrokovicích. V rámci této kontroly navrhl zástupce žalobce dne 30. 6. 2014 pokračovat v dokazování z důvodu hospodárnosti v sídle žalobce v Praze (dne 26. 5. 2014 byla v obchodním rejstříku zapsána změna sídla na adresu). Dle sdělení Územního pracoviště v Otrokovicích bude i nadále kontrola pokračovat u tohoto správce daně.

[8] Podle žalovaného osvědčují výše uvedené skutečnosti místo faktického výkonu ekonomické činnosti žalobce, když centrum jeho ekonomických zájmů se nachází v místní působnosti navrhovaného správce daně (Finanční úřad pro Zlínský kraj), kde má zřízeny i provozovny.

[9] Místní šetření dne 2. 7. 2014 na adrese sídla žalobce bylo provedeno v souladu s § 80 až 84 daňového řádu, o čemž byl pořízen úřední záznam dle § 80 odst. 3 a § 63 odst. 1 daňového řádu. Úřední záznam zaznamenává výsledek místního šetření, nikoliv svědeckou výpověď. Jelikož paní S. není osobou zúčastněnou na správě daní, správce daně nepostupoval dle § 100 daňového řádu a nepředvolával ji.

[10] Postup při místním šetření napadla u správce daně (Územní pracoviště pro Prahu 4) společnost Goodwill invest, s.r.o. (vlastník objektu na adrese sídla žalobce) podáním ze dne 7. 7. 2014 (prostřednictvím datové schránky zástupce žalobce). Podání vyřídil správce daně úředním záznamem ze dne 10. 7. 2014 s tím, že není zřejmé, na základě jaké úvahy dospěla tato společnost k závěru, že správce daně prováděl místní šetření právě u ní, i když je vlastníkem nemovité věci na adrese prováděného místního šetření. Správce daně neshledal důvod místní šetření opakovat.

[11] V daném případě je podle § 13 daňového řádu rozhodným pro určení místní příslušnosti správce daně sídlo žalobce zapsané v obchodním rejstříku. Jelikož žalobce v místě sídla nevyvíjí žádnou obchodní činnost, není tato skutečnost sama o sobě ještě pro delegaci rozhodná, avšak je rozhodná ve spojení s ostatními okolnostmi, ze kterých lze usuzovat, že převážný výkon činnosti je prováděn na jiném místě, provozovna je zřízena mimo sídlo, účetní doklady jsou archivovány na jiném místě apod. Delegování místní příslušnosti nemá žádný vliv na umístění sídla žalobce, které je výhradně na jeho zvážení. Rozhodnutí o delegaci je zásahem do práv daňového subjektu, přitom při posuzování účelnosti delegace se musí brát v úvahu základní zásady správy daní (část první, hlava II daňového řádu), především zásada přiměřenosti, zákazu zneužití pravomoci, předvídatelnosti, klientského přístupu, hospodárnosti a efektivity.

[12] Dle § 18 daňového řádu je delegace místní příslušnosti možná pouze ze dvou zákonných důvodů: z důvodu účelnosti nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti. V dané věci jde o delegaci z podnětu správce daně, jenž uváděnými důvody osvědčuje účelnost delegace. Účelnost delegace musí být osvědčena kombinací důvodů a zjištění, z nichž je patrné, že realizace správy daní bude účelnější a efektivnější u správce daně, na kterého má být výkon správy daní delegován.

[13] Při posuzování podmínek pro delegaci bylo třeba zkoumat nejen formální zápis v obchodním rejstříku, ale primárně i skutečný obsah činnosti vykonávané žalobcem. S ohledem na shora citovaná zjištění žalovaný uzavřel, že sídlo žalobce bylo změněno do

Prahy účelově. Ačkoliv ekonomická činnost žalobce může být (s ohledem na předmět podnikání) prováděna po celé ČR, centrum jeho ekonomických zájmů se nachází v místní působnosti navrhovaného správce daně (Finanční úřad pro Zlínský kraj), kde má zřízeny provozovny. Podpůrné skutečnosti jako místo výkonu práce zaměstnanců žalobce a bydliště jednatele žalobce v Napajedlech také osvědčují důvodnost provedení delegace místní příslušnosti.

[14] Podle žalovaného bylo v daném případě naplněno i doloženo kritérium účelnosti. Ze spisového materiálu jasně vyplynulo, že pražské sídlo žalobce není místem, kde vykonává svou činnost. Proto za mnohem praktičtější vyhodnotil správu veškerých daní v místě faktického sídla žalobce, neboť tak lze bez potíží provádět náročné postupy, jako jsou místní šetření nebo daňová kontrola. Z tvrzení obsažených v podnětu a z provedených důkazních prostředků vyplynula potřeba delegovat místní příslušnost na jiného správce daně, než který je příslušný dle § 13 daňového řádu. Správa daní prováděná Finančním úřadem pro Zlínský kraj, Územní pracoviště v Otrokovicích, povede k hospodárnějšímu a efektivnějšímu výkonu správy daní. V souvislosti s delegováním místní příslušnosti na posledně uvedený úřad bude zde uložen i spis.

II. Shrnutí žalobních bodů

[15] Včas podanou žalobou (poslední den lhůty) žalobce uváděl, že má skutečné sídlo na adrese, kde uchovává účetní doklady, má zde k dispozici zasedací místnost a kancelář a vykonává zde vedení podniku. Na stejné adrese má pracoviště rovněž daňový zástupce žalobce s neomezenou plnou mocí. Žalobce v podané žalobě převážně použil svoji argumentaci uplatněnou ve správním řízení.

[16] Podle napadeného rozhodnutí má vykonávat správu daní žalobce finanční úřad, který se nachází 288 km od skutečného sídla žalobce a od místa, kde jsou uchovávány jeho účetní doklady a kde sídlí jeho daňový zástupce.

[17] Při místním šetření dne 2. 7. 2014 na adrese sídla žalobce správce daně pominul skutečnost, že na okně byla prozatímní cedule s identifikací žalobce, neboť trvalá cedule byla ve výrobě. Při místním šetření nebyla řádně vyslechnuta paní S., nebyl pořízen protokol o jejím sdělení a svá slova správci daně popsala tato osoba jinak. Správce daně návrh žalobce na její výslech odmítl pro nadbytečnost. I přes několik marných stížností nedosáhl žalobce výslechu paní S. Správce daně tak zjistil pouze to, že při neohlášené návštěvě není nikdo v kanceláři přítomen.

[18] Podle úředního záznamu měla paní S. správci daně uvést, že společnost GOODWILL PARTNER, s.r.o. vede žalobci účetnictví. Uvedené však neodpovídá tomu, co bylo paní S. řečeno a ani skutečném stavu věci. Společnost GOODWILL PARTNER, s.r.o. žalobci účetnictví nevede, poskytuje mu účetní poradenství. K dotazu správce daně měla paní S. dále odpovědět, že žalobce není na budově označen z důvodu fluktuace společností na tomto sídle. Proti uvedenému tvrzení, které bylo vloženo do úst zaměstnankyni zástupce žalobce, se zástupce žalobce důrazně ohradil s tím, že na adrese jeho sídla není nadměrná fluktuace společností.

[19] Správce daně nesprávně uvedl, že výkon činnosti žalobce je prováděn na adrese jedné z provozoven Výkon činnosti žalobce však probíhá ve všech provozovnách a v kanceláři v sídle žalobce.

[20] Za účelem ověření skutečného místa výkonu ekonomické činnosti žalobce provedli pracovníci navrhovaného správce daně (Finanční úřad pro Zlínský kraj) dne 9. 7. 2014 místní šetření na adrese předchozího sídla žalobce a jedné z provozoven, a sepsali o tom úřední záznam. Tvzení správce daně, že zde nebyl přítomen majitel, není podle žalobce překvapivé, neboť ten byl v pražské kanceláři. Finanční úřad pro hlavní město Prahu vycházel ve svém stanovisku pro delegaci z nesprávného místního šetření, při němž se správce daně nezajímal o to, kdy budou pracovníci žalobce přítomni v kanceláři v Praze 4, zda v kanceláři pracují, kde je vykonáváno vedení společnosti a spokojili se jen s tím, že při náhlé návštěvě nebylo vedení žalobce přítomno.

[21] Žalobce i v řízení před soudem rozporoval sdělení, která uvedla zaměstnankyně zástupce žalobce S. při místním šetření dne 2. 7. 2014. Podle žalobce neproběhl její výslech dle daňového řádu – svědkyně nebyla předvolána ani poučena o právech a povinnostech, žalobce ani jeho zástupce neměli možnost se výsledku zúčastnit a klást svědkyni otázky. Nebyl o výsledku pořízen protokol, nýbrž jen úřední záznam, jenž nebyl svědkyni předložen k podpisu ani jí předán v kopii. Úřední záznam je nesprávný, neboť svědkyně nesdělila správci daní to, co v něm bylo uvedeno. Rozpor však nebylo možno odstranit, neboť správce daně nepořídil protokol o výsledku.

[22] Žalobce dále vytkl žalovanému i správci daně, že se k jeho výtkám před vydáním napadeného rozhodnutí nevyjádřili a žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí argumentací žalobce nezabýval. Jednalo se o výtky, že správce daně nezjišťoval nic o činnosti žalobce na území hlavního města Prahy (popř. kde se jednatel zdržuje). Dále žalobce poukazoval na to, že je hospodárnější provádět správu daní tím správcem daně, v jehož působnosti budou prováděna místní šetření a jednání s žalobcem. Za hospodárnost a efektivitu je zodpovědný správce daně a zástupci žalobce nepřísluší hodnotit, zda nynějším postupem správce daně bude dosaženo hospodárnější a efektivnější správy daní, neboť neví, zda správce daně hodlá u žalobce provádět jednání a místní šetření dožádáním na Finančním úřadě pro Hlavní město Prahu anebo bude do sídla žalobce vysílat své pracovníky z pracoviště ve Zlíně. Hospodárnější je provádět správu daní tím správcem daně, v jehož správní působnosti budou uskutečňovány místní šetření a jednání s žalobcem, tedy v jeho sídle. Žalobce proto navrhoval nevyhovět podnětu na delegaci místní příslušnosti a v případě rozhodnutí o delegaci, pak tuto delegovat na správce daně geograficky méně vzdáleného, např. na jiné územní pracoviště Finančního úřadu pro hlavní město Prahu.

[23] Pražská adresa sídla žalobce zapsaná v obchodním rejstříku, bydliště jednatele žalobce a zápis tří provozoven žalobce v živnostenském rejstříku s adresami na Moravě, nesvědčí podle žalobce o potřebě delegace na pracoviště správce daně tak geograficky vzdáleného od sídla žalobce, jak bylo navrženo.

[24] Žalobce dále rozporoval zjištění a závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí. Žalobce se totiž zdržuje na adrese svého sídla, nikoliv však identifikovatelným s provozovnou. Pracovníci žalobce vykonávají ekonomickou činnost provozovny v provozovně, která se však nerovná činnosti žalobce. Ekonomická činnost provozovny je pouze v činnosti žalobce zahrnuta. Žalobce nerozumí tvrzení žalovaného, že na internetových stránkách je nadále

prezentována kontaktní adresa provozovny v Napajedlech, včetně mapy, a nechápe, proč by toto mělo mít význam pro rozhodnutí o delegaci. Žalobce rovněž nerozumí tomu, proč by uvádění stacionární telefonní linky s předvolbou Zlínského kraje v různých internetových katalozích (jak uváděl žalovaný), mělo mít význam pro rozhodnutí o delegaci. Kontakt na pracovníky provozovny je uváděn pro činnosti materializované na provozovně. Žalobce dále nechápe tvrzení žalovaného o tom, že k 1. 12. 2013 vykázal žalobce dvanáct zaměstnanců s místem výkonu práce v N., a rovněž nechápe, proč by tato skutečnost měla mít význam pro rozhodnutí o delegaci, když účetní doklady jsou uchovávány v sídle žalobce. Stejně tak nemůže mít význam pro rozhodnutí o delegaci skutečnost, že žalobce je vlastníkem nemovitých věcí nacházejících se v k.ú. N., konkrétně pozemků st. 2149 a st. 2747 v k. ú. N., na nichž je umístěna jedna z provozoven žalobce. Ani vlastnictví druhé provozovny na adrese, resp. objektu, v němž je provozovna umístěna, nemůže mít význam pro rozhodnutí o delegaci, když se netýká zdanění nemovitostí.

[25] Dne 6. 11. 2012 byla u žalobce zahájena daňová kontrola Finančním úřadem pro Zlínský kraj, Územní pracoviště v Otrokovicích, a žalobce dne 30. 6. 2014 tomuto územnímu pracovišti navrhl pokračovat v dokazování v sídle žalobce. Správce daně toto odmítl s tím, že nadále bude daňová kontrola pokračovat u téhož správce daně. Ani toto nemůže být důvodem pro rozhodnutí o delegaci. Žalobce od změny sídla počítá s tím, že daňovou kontrolu dokončí původní správce daně. Pokud žalovaný uváděl, že zjištěné skutečnosti svědčí o místě faktického výkonu ekonomické činnosti žalobce, pak žalobce nerozumí, proč by toto mělo mít význam pro rozhodnutí o delegaci.

[26] Žalobce namítal nesprávně provedené místní šetření dne 2. 7. 2014. Po jeho provedení navrhl řadu důkazů o tom, že zjištěné skutečnosti neodpovídaly těm v úředním záznamu, důkazy však správce daně neprovedl a tento postup neodůvodnil. Žalovaný svědkyni S. nepředvolal a nepostupoval v souladu s § 100 daňového řádu. Místo aby svědkyně S. byla řádně předvolána, byla na místě nezákonně vyslýchána, aniž by jí bylo umožněno o výsledku sepsat a podepsat protokol, přičemž správce daně pozměnil obsah její výpovědi v úředním záznamu. Žalobce neměl možnost se výsledku zúčastnit a klást svědkyni otázky.

[27] Podle žalobce nebylo zjišťováno, jakou obchodní činnost žalobce v místě sídle vykonává. Proto úsudek o nedostatku jeho činnosti v sídle nelze použít ve spojení s jakoukoliv okolností. Tvrzení žalovaného, že účetní doklady žalobce nemají být archivovány v jeho sídle, je v rozporu s úředním záznamem pořízeným při místním šetření. Napadeným rozhodnutím žalovaný nevyhověl základním zásadám správy daní, a to zásadě přiměřenosti, zákazu zneužití pravomoci, předvídatelnosti, klientského přístupu, hospodárnosti a efektivity. A sice proto, že zvolený finanční úřad se nachází 288 km od skutečného sídla žalobce a od místa, kde jsou uchovávány účetní doklady. Z těchto důvodů nesplnil podmínky pro delegaci dle § 18 daňového řádu. Žalovaný sice uváděl, že k delegaci je potřeba, aby účelnost tohoto kroku byla nejen tvrzena, ale též osvědčena relevantními důkazními prostředky, ale ani těmito požadavkům nevyhověl. Při nesprávně provedeném místním šetření nezjistil rozhodné skutečnosti.

[28] Jelikož žalovaný nezjišťoval obsah činnosti žalobce vykonávané v jeho sídle, nedodržel ani svoji argumentaci, že jednotlivá skutková zjištění nemusí sama o sobě naplňovat podmínku účelnosti, avšak posouzením všech zjištění ve vzájemné souvislosti již může být osvědčen důvod pro delegaci místní příslušnosti. Měl zkoumat nejen formální zápis v obchodním rejstříku, ale i skutečný obsah činnosti daňového subjektu. K údajné účelovosti

a důvodům změny sídla do Prahy nebylo prováděno žádné dokazování. Stejně tak nebylo vedeno dokazování o otázce objektivního umístění centra ekonomických zájmů žalobce (posouzení výhledu podnikání, rozvoje geografické působnosti, četnost a obsah obchodních jednání) a žalovaný k tomu jen uvedl, že ačkoli činnost žalobce může být s ohledem na předmět podnikání prováděna po celé ČR, centrum jeho ekonomických zájmů se nachází v působnosti navrhovaného správce daně.

[29] Žalovaný uvedl, že pražské sídlo není místem, kde žalobce vykonává svou činnost, a že mnohem praktičtější je spravovat daně prostřednictvím postupů, jako místní šetření nebo daňová kontrola, v místě faktického sídla žalobce. Žalovaný však nezjišťoval, kde je prováděna ekonomická činnost žalobce, ani z jakých operací sestává, a nebylo tak zpochybněno faktické sídlo na adrese Je otázkou, jak bude prováděna daňová kontrola v místě jedné z provozoven, vzdálené 288 km od kanceláří a účetních dokladů žalobce.

[30] Žalovaný ze všech shora uvedených důvodů učinil nesprávný závěr o potřebě delegace místní příslušnosti na jiného správce daně, a proto žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[31] Žalovaný s odkazem na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a předložený spisový materiál odmítl jednotlivé žalobní body. Žalovaný postupoval v souladu s daňovým řádem, když na základě podnětu Finančního úřadu pro hlavní město Prahu za souhlasného stanoviska Finančního úřadu pro Zlínský kraj delegoval místní příslušnost k výkonu správy všech daní (s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí) z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Zlínský kraj.

[32] Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, jakými úvahami se žalovaný řídil a na základě jakých podkladů shledal důvody podnětu na delegaci místní příslušnosti opodstatněnými (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2008, č. j. 5 Afs 31/2007-49). Zopakoval podstatné zjištěné skutečnosti o výkonu podnikatelské činnosti žalobce. Meritem sporu je splnění podmínky účelnosti delegace místní příslušnosti ve smyslu § 18 odst. 1 daňového řádu. Daňový řád toto kritérium blíže nerozvádí, avšak dle komentářové literatury lze mít za to, že jde o účelnost správy daní, tedy vytvoření lepších podmínek toho, kdo o delegaci usiluje. Pojem účelnost je nutno vykládat s ohledem na obsah základních zásad správy daní, zejména zásadu přiměřenosti, zákazu zneužití pravomoci, předvídatelnost i a klientského přístupu.

[33] Kritérium účelnosti bude naplněno např. v situaci, kdy podnikající fyzická osoba má trvalý pobyt v územním obvodu jiného správce daně, než má svoji provozovnu, v níž fakticky vykonává své podnikatelské aktivity. Zde bude s ohledem na základní zásady daňového řízení vhodné delegovat místní příslušnost ke správě daňových povinností na správce daně, v jehož obvodu se nachází provozovna fyzické osoby, neboť zde budou k dispozici všechny dokumenty a jiné podklady k prokazování tvrzených skutečností v rámci daňových řízení a budou se zde zpravidla provádět místní šetření či daňová kontrola (§ 80 odst. 1 a § 85 odst. 2 daňového řádu). Obdobně je třeba postupovat, když se sídlo právnické osoby, zapsané v příslušném veřejném rejstříku, liší od místa skutečného sídla právnické osoby, tj. místa,

v němž skutečně právnická osoba vykonává svoji činnost, z něhož je skutečně řízena (srov. komentář k § 13 bod 17 a násl.). Výkon správy daní na základě kompetence správce daně operovat při správě „svých“ daňových subjektů mimo svůj obvod územní působnosti (§ 14 daňového řádu) by byl značně neefektivní a ne hospodárný.

[34] Jednotlivá skutková zjištění ještě nenaplnují podmínku účelnosti delegace, avšak tato zjištění je třeba posuzovat ve vzájemných souvislostech. Proto žalovaný odmítl žalobcem samostatně posuzovaná jednotlivá zjištění v žalobě. Ostatně to byl sám zástupce žalobce, který v podání ze dne 30. 6. 2014 (v průběhu daňové kontroly) uvedl jako sídlo daňového subjektu adresu v Praze 4, a to měsíc po změně sídla v obchodním rejstříku, přičemž odkázal na hospodárnost nalézacího řízení a konstatoval, že se na nové adrese nalézají potřebné doklady a schází se tam vedení žalobce.

[35] Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že se centrum žalobce ekonomických zájmů nachází v působnosti navrhovaného správce daně, tj. Finančního úřadu pro Zlínský kraj, kde má zřízeny dvě provozovny, místo výkonu práce svých zaměstnanců a bydliště jednatele v N. Tyto okolnosti nasvědčují důvodnosti provedení delegace místní příslušnosti.

[36] V daném případě existuje nezbytná návaznost mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na jedné straně a právními závěry na straně druhé. Napadené rozhodnutí bylo zcela logicky zdůvodněno a není nezákonným. Místní šetření bylo provedeno v souladu s daňovým řádem a byl o něm pořízen úřední záznam ve smyslu § 63 daňového řádu. Při pochybnostech, zda měl být se zaměstnankyní zmocněnce daňového subjektu paní S. sepsán protokol o ústním jednání (místo úředního záznamu), pak toto nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť uvedená osoba dne 2. 7. 2014 pouze potvrdila vyjádření zástupce žalobce ze dne 30. 6. 2014.

IV. Replika žalobce

[37] Žalobce v replice podané u soudu dne 25. 9. 2015 zopakoval svá tvrzení uvedená již v žalobě. Žalovaný podle žalobce nedostatečně argumentoval skutkovými zjištěními, většinou jde o prostá tvrzení jeho pracovníků, přitom kancelář žalobce na adrese sídla nenavštívil. Žalovaný sice tvrdil, že na budově nebyl žalobce na rozdíl od jiných právnických osob označen, avšak nic takového zjištěno nebylo, pouze to pracovníci správce daně tvrdili. Žalobce dále poukázal na to, že zaměstnankyně jeho zástupce měla uvést, že sídlo slouží pouze jako kontaktní místo pro jednání s úřady a obchodními partnery po předchozí domluvě. To však neodpovídá tomu, jak popsala tato zaměstnankyně své vyjádření žalobci. Uvedené tvrzení proto nebylo prokázané. Žalobce od počátku trvá na tom, že jeho sídlem je adresa místa jeho vedení, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí pro řízení podniku. Rovněž jednatel žalobce pan H. má v sídle společnosti kancelář, v níž se schází s obchodními partnery. Zástupce žalobce pak zde jedná s úřady. Tyto skutečnosti zaměstnankyně zástupce žalobce potvrdila správci daně, ten však o jejím výsledku dosud nepořídil protokol.

[38] Žalobce se ve velké míře věnuje činnosti provádění staveb, jejich změn a odstraňování, kterou vykonává mimo provozovny, a to po celé ČR. Není tak hospodárné realizovat správu daní správcem daně značně vzdáleným od sídla žalobce.

[39] Pokud žalovaný tvrdil, že žalobce uvádí na internetových stránkách jako kontaktní adresu: (adresa jeho provozovny), pak toto tvrzení neodpovídá skutečnosti. Žalobce má na internetových stránkách uveden kontakt: HP IZOL NPAJEDLA s.r.o., U dubu 691/48, 147 00 Praha 4 – Braník, kontakt: divize izolace a střechy, divize stavebnictví a výkopové práce, kancelář, prodej rákosu, to vše s telefonickými spojeními na kancelář dispečinku na provozovnu i na mobilní telefon, dále pak uvádí elektronické kontakty (e-mail, webová stránka).

[40] Žalobce dále doplnil, že na internetových stránkách uvádí v rubrice historie firmy, že v roce 1992 začal podnikat v oboru izolací plochých střech, spodních izolací a izolací bazénů a jímek pod jiným obchodním jménem. Následně svoji činnost rozšířil o budování telekomunikačních sítí, tj. výkopových prací a pokládku dálkových kabelů pro SPT Telecom. Od té doby se žalobce zabývá též stavebními pracemi, pod které spadají rekonstrukce a přestavby a rovněž stavby na klíč od založení až po střechu. Po založení nástupnické organizace (současný název žalobce) tato převzala veškerou původní činnost a dále ji rozšířila o dodávku rákosových střech a výrobků z rákosu. Z uvedeného je zřejmé, že činnosti nejsou realizovány ve svém celku na provozovnách.

[41] Pro určení místní příslušnosti je podstatné, kde se nacházejí doklady a vedení žalobce a nikoliv místo provozovny. Delegace místní příslušnosti má místo pouze tam, kde je skutečné sídlo podniku nebo umístění dokladů, což je u žalobce jeho sídlo zapsané v obchodním rejstříku. Žalobce nerozumí logice uspořádání, pokud by za hospodárný výkon správy daní mělo být považováno přemísťování úřední osoby na vzdálenost 288 km.

[42] Počet zaměstnanců na provozovně v N. v roce 2013 nemá relevanci z hlediska rozhodování o delegaci místní příslušnosti, když je faktické sídlo žalobce shodné se sídlem zapsaným v obchodním rejstříku a nacházejí se zde potřebné doklady.

[43] Z hlediska určení místa, kde bude hospodárné provádět správu daní, není rozhodné, kde má jednatel žalobce P. H. trvalý pobyt (.....). Jednatel se zdržuje pravidelně v obvodu působnosti správce daně Finančního úřadu pro hlavní město Prahu a žalovanému je známo pravidelné dojíždění jednatele žalobce do jeho sídla, přesto jej při rozhodování nezohlednil.

[44] To, co žalovaný dovodil z vlastnictví nemovitostí (pozemků, budova) žalobce a z označení provozovny či přilehlého parkoviště názvem žalobce, nebylo podle žalobce správné. V místě sídla žalobce je žalobce v nájmu, vozidla má na veřejném parkovišti, budova, v níž má žalobce sídlo, byla řádně označena a žalobce zde přijímá poštu a komunikuje s veřejností. Je podstatné, kde se nachází místo, na kterém jsou k zastížení osoby, jež jsou za žalobce oprávněny jednat a kde je místo vedení podniku a jsou uloženy podklady a evidence. Není podstatné, zabývat se tím, zda je provozovna řádně označena či nikoliv. Žalobce se domnívá, že označení provozovny nebo vozidla na parkovišti nesouvisí s delegací místní příslušnosti. „Oplocená plocha u budovy žalobce slouží nejen jako parkoviště, ale ke skladování materiálů“, z tohoto tvrzení žalovaného žalobce neporozuměl, proč je hospodárnější vykonávat správu daní v místě provozovny, když materiál je používán po celé ČR. Důvodnost delegace nevyplývá ani z tvrzení žalovaného, že zástupce žalobce v průběhu daňové kontroly navrhl pokračovat v dokazování z důvodu hospodárnosti v sídle daňového subjektu (Praha 4), kde jsou potřebné doklady. Správce daně odmítl projednat potřebné podklady v sídle žalobce, a tak k jejich projednání dosud v daňové kontrole nedošlo. Žalovaný zjevně správně pochopil, že se žalobce domáhal uskutečnění jednání v rámci daňové kontroly v sídle žalobce (viz

vyrozumění žalovaného ze dne 20. 4. 2015, č. j. 11957/15/5100-41457-711502). Přitom však žalovaný vytýkal žalobci, že v některých podáních správci daně byl označen sídlem:, i poté, kdy sídlo změnil.

[45] Změna sídla žalobce byla provedena dne 26. 5. 2014. Od tohoto data má žalobce zapsáno sídlo na adrese Před tímto datem používal pražskou kancelář méně často a sídlo zde zapsáno neměl. Asi do září 2014 (do vyčerpání zásob) používal zástupce žalobce v komunikaci s úřady z důvodu hospodárnosti původní hlavičkové papíry žalobce s označením jeho původního sídla Tehdy i některá elektronická podání zástupce vycházela z dříve koncipovaných elektronických šablon s označením původního sídla žalobce.

[46] Žalobce nepovažuje shora uvedené označování písemností původním sídlem žalobce (cca do září 2014) za osvědčení důvodů pro delegaci místní příslušnosti. Pokud to žalovaný považoval za nesprávné, měl o tom žalobce uvědomit. Žalovaný dosud skutečné sídlo žalobce v Praze 4 nenavštívil a neprovedl zde místní šetření, nezabýval se tím, co je zde uloženo a vykonáváno (sídlo ve 2. a 3. nadzemním podlaží). Sporné místní šetření a výslech zaměstnankyně zástupce žalobce vedl správce daně pouze v přízemí budovy.

[47] Meritem sporů je splnění podmínky účelnosti delegace místní příslušnosti, avšak nikoliv vytvoření lepších podmínek pro toho, kdo o delegaci usiluje.

[48] Žalovaný popřel, že by v daném případě šlo o situaci, kdy je delegace vhodná proto, že sídlo právnické osoby zapsané ve veřejném rejstříku se liší od místa skutečného sídla právnické osoby. O takový případ dle žalobce nejde. V daném případě bude podle žalobce správa daní žalobce značně neefektivní a nehospodárná. Sídlo žalobce, včetně dokladů, se nachází 288 km od místně příslušného nového správce daně. V běžící daňové kontrole již delší dobu trvá neshoda mezi správcem daně a žalobcem, kde mají být předkládány doklady. Žalobce odmítá stěhovat doklady ze svého sídla po ČR podle toho, jak žalovaný přistě o delegaci rozhodne. Žalovaný uvedl nepravdu v tom, že dne 30. 6. 2014, tedy měsíc po změně sídla, to byl sám zástupce žalobce, kdo odkázal na hospodárnost probíhajícího nalézacího řízení a konstatoval, že se doklady nachází na adrese nového sídla a schází se tam vedení žalobce, proto má být kontrola uskutečňována tam. V tomto žalobce odkázal na své podání ze dne 30. 6. 2014. Vedle toho žalobce zopakoval, že z vyrozumění žalovaného ze dne 20. 4. 2015 je zřejmé, že žalovaný správně pochopil, že se žalobce domáhal uskutečnění jednání ve svém sídle na adrese Žalobce dále nepochopil, proč by zaměstnankyně zástupce žalobce měla pouze potvrdit jeho vyjádření ze dne 30. 6. 2014. Ve vyjádření zástupce žalobce ze dne 30. 6. 2014 bylo navrženo uskutečnit jednání v místě sídla žalobce (Praha 4) v jednacích místnostech (1. podlaží) nebo v kanceláři jednatele žalobce (3. podlaží) z důvodu uložení podkladů. Avšak zaměstnankyně zástupce žalobce hovořila při místním šetření dne 2. 7. 2014 o něčem jiném.

V. Jednání konané dne 23. 3. 2017 a posouzení věci Krajským soudem v Brně

[49] Ve věci proběhlo dne 23. 3. 2017 jednání před Krajským soudem v Brně, při tomto jednání bylo i rozhodnuto. Žalobce, který nesouhlasil s tím, aby věc byla rozhodnuta bez jednání, svou neúčast u jednání neomluvil. Jeho zástupce, zřejmě v důsledku dopravní kolony na dálnici D1 (z P. do B.) k jednání nedorazil. V 13:37 hod. ohlásil soudu zpoždění k jednání

o 15 minut (jednání bylo nařízeno na 14:00 hod.). Další zprávy soud neobdržel, proto z opatrnosti vyčkal do 14:40 hod. a pak za přítomnosti zástupkyně žalovaného zahájil jednání. Zástupce žalobce se do budovy soudu dostavil až po skončení jednání. Zástupkyně žalovaného při jednání setrvala na dosavadním stanovisku k věci. Při přezkumu soud vycházel z obsahu správního spisu. Napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu vymezených žalobních bodů. Shledal, že **žaloba není důvodná**.

[50] Problematika delegace místní příslušnosti správce daně je upravena v § 18 daňového řádu. Dle odstavce 1 citovaného ustanovení *může nejbližše společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně, je-li to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti*. V posuzované věci byla aplikována ta část citovaného ustanovení, která se při delegaci místní příslušnosti opírala o kritérium účelnosti, a to z podnětu správce daně.

[51] Pojem „účelnost“ ve smyslu § 18 odst. 1 daňového řádu je neurčitým právním pojmem, jenž správní orgán interpretuje a aplikuje na konkrétní věc. Uvedeným pojmem se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 1. 2016, č. j. 1 As 230/2016-18. Neurčitý právní pojem je interpretován vždy s ohledem na okolnosti konkrétní věci. Je proto nutné, aby správní orgán dostatečně zjistil skutkový stav a v jeho kontextu si následně vložil tento pojem.

[52] V posuzované věci správní orgány při místních šetřeních zjistily, že žalobce nevykonává na adrese sídla zapsaného v obchodním rejstříku (ode dne 26. 5. 2014), skutečně svoji činnost. U žalobce došlo dle výpisu z obchodního rejstříku ke změně sídla z původní adresy Předmětem jeho podnikání je izoláterství, provádění staveb, jejich změn a odstraňování, silniční motorová doprava – nákladní, provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Vzhledem k charakteru podnikání může být ekonomická činnost žalobce vykonávána na celém území ČR. Při místním šetření, o němž byl pořízen úřední záznam, na adrese sídla společnosti v Praze dne 2. 7. 2014 bylo zjištěno, že na budově není žalobce označen, na rozdíl od jiných právnických osob (5 dalších), které zde sídlí. Zaměstnankyně zástupce žalobce uvedla, že sídlo slouží jako kontaktní místo pro jednání s obchodními partnery a se zástupci úřadů, ale po předchozí domluvě. Není zde tedy předpoklad každodenní přítomnosti statutárního zástupce žalobce. Dle výpisu z živnostenského rejstříku má žalobce zapsány provozovny na adresách:; obě v působnosti navrhovaného správce daně Finančního úřadu pro Zlínský kraj, a dále provozovnu na adrese – území Olomouckého kraje. Na internetových stránkách žalobce uvádí (dosud) jako kontaktní adresu či místo výkonu činnosti adresu (činí tak na řadě internetových serverů ekonomických subjektů, vlastní stránky má od určité doby v rekonstrukci). V příloze k vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2013 žalobce vykázal k 1. 12. 2013 dvanáct zaměstnanců s místem výkonu práce v Napajedlech. Jednatel žalobce pan P. H. má trvalý pobyt na adrese Při místním šetření na adrese předchozího sídla žalobce a současně provozovny v N. dne 9. 7. 2014, o němž byl sepsán úřední záznam, bylo zjištěno, že nemovitosti (pozemky, budova) jsou ve vlastnictví žalobce, na budově je žalobce řádně označen, rovněž na poštovní schránce umístěné na plotě u parkoviště. Na tomto soukromém parkovišti, také označeném názvem žalobce, byla zaparkována vozidla žalobce. Oplocená plocha u budovy slouží nejen jako parkoviště, ale též ke skladování materiálu. Přítomná zaměstnankyně žalobce se při místním

šetření nepředstavila a odmítla vpustit pracovníky správce daně do budovy s poukazem na to, že majitel není přítomen. Rovněž provozovna ve S. M. je ve vlastnictví daňového subjektu. V průběhu daňové kontroly daně z příjmů právnických osob, DPH a daně silniční, zahájené u žalobce dne 6. 11. 2012, bylo dne 30. 6. 2014 navrženo zástupcem žalobce pokračovat v dokazování z důvodu hospodárnosti v novém sídle žalobce, kde se nachází potřebné doklady, schází se vedení žalobce a je zde pracoviště účetního metodika (v prostorách 2. a 3. nadzemního podlaží budovy na adrese). Alternativně byla nabídnuta zasedací místnost zástupce žalobce v přízemí budovy na stejné adrese. V uvedeném podání zástupce žalobce byl žalobce označen původním sídlem

[53] Ze shora provedeného výčtu zjištění správce daně vyplývá, že žalobce má na adrese, pouze formální sídlo, přičemž skutečnou ekonomickou činnost fakticky vykonává na adrese Uvedená zjištění vyplývají již z podnětu Finančního úřadu pro hlavní město Prahu. K předmětnému podnětu bylo vydáno souhlasné stanovisko Finančním úřadem pro Zlínský kraj dne 14. 10. 2014. Řízení ve věci delegace místní příslušnosti bylo zahájeno Sdělením ze dne 21. 10. 2014, jenž bylo doručeno zástupci žalobce dne 22. 10. 2014. Součástí sdělení byla rovněž informace o možnosti vyjádřit se k podnětu na delegaci místní příslušnosti ve lhůtě do 10 dnů od doručení tohoto sdělení.

[54] Při posuzování účelnosti delegace místní příslušnosti je třeba brát v úvahu základní zásady správy daní, vyjádřené v části první, hlavy II daňového řádu, zejména zásadu přiměřenosti, zákazu zneužití pravomoci, předvídatelnosti, klientského přístupu, hospodárnosti a efektivity. Delegace ve vztahu k účelnosti správy daní představuje kombinaci důvodů a zjištění, ze kterých je patrné, že realizace správy daní bude účelnější a efektivnější u správce daně, na kterého má být výkon správy daní delegován. Je třeba zkoumat nejen formální zápis v obchodním rejstříku, ale primárně i skutečný obsah činnosti vykonávané daňovým subjektem (žalobcem).

[55] Z výše provedeného souhrnu zjištění, vážících se k podnikatelské činnosti žalobce, má krajský soud shodně s žalovaným za to, že s ohledem na předmět podnikatelských činností žalobce (izolatérství, stavební činnost, nákladní doprava, výroba, obchod a služby) není možné, aby na adrese sídla realizoval své podnikatelské činnosti. Jde spíše o formální sídlo, spočívající v poskytnutí místa pro zřízení sídla podnikatele, přeposílání poštovních zásilek, aj. Žalobce nikdy nepopřel, že své podnikatelské aktivity realizuje v provozovnách na Moravě (.....,,). Krajský soud se tak ztotožňuje se stanoviskem žalovaného, že skutečný výkon ekonomické činnosti žalobce nebo pravidelná přítomnost jeho jednatele na adrese sídla zapsaného v obchodním rejstříku je objektivně vyloučena. Skutečný výkon činnosti žalobce se odehrává na adrese, což plyne i z jeho webových stránek a řady nabídkových či firemních serverů na internetu, v nichž je jako kontaktní adresa či místo výkonu činnosti především uváděna adresa, včetně stacionárního telefonního čísla s předvolbou Zlínského kraje (+ 420 577 ...) a uvedení provozní doby, vážící se k této adrese. Také samotný název žalobce (HP IZOL Napajedla s.r.o.) napovídá potencionálním klientům, že centrem jeho činnosti jsou N. Rovněž umístění všech tří provozoven žalobce na Moravě (dvě ve Zlínském kraji a jedna v Olomouckém kraji) předpokládá základní ekonomickou aktivitu žalobce právě na Moravě.

[56] Místem realizace podnikatelských aktivit přitom primárně není místo, odkud dochází k obchodnímu vedení společnosti statutárním orgánem, jak zdůrazňoval žalobce v žalobě, nýbrž místo, kde dochází k reálnému každodennímu chodu žalobce s ohledem na oblast jeho

činnosti. Právě tato okolnost totiž nejlépe svědčí o účelnosti delegace podle § 18 daňového řádu ve vztahu k plnění vzájemných práv a povinností mezi správcem daně a daňovým subjektem. Vedle toho může žalobce s ohledem na současný technologický stav komunikačních prostředků změnit místo svého obchodního vedení relativně snadno, zatímco místo každodenního podnikání, zvláště pokud spočívá v technických činnostech a vyžaduje tak náročnější zázemí, lze považovat za stálejší.

[57] Z úředního záznamu o místním šetření provedeného dne 2. 7. 2014 nelze zjistit, zda na adrese svého sídla zapsaného v obchodním rejstříku realizuje žalobce určité činnosti. Z uvedeného úředního záznamu, resp. částečně z jeho fotografických příloh, vyplývá, že žalobce sídlí v prostorách vily na Praze 4 (dle tvrzení žalobce v 2. a 3. podlaží). Z povahy věci je vyloučeno, aby v těchto prostorách žalobce realizoval svou každodenní podnikatelskou činnost podle obchodního rejstříku (specifikováno výše jako izolatérství, stavební činnost, nákladní doprava atd.), a to i s ohledem na skutečnost, že podle přílohy č. 1 k vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2013 žádný z jeho zaměstnanců nemá místo výkonu práce v Praze. V místě sídla žalobce, nacházejícího se ve vilové čtvrti v Praze 4, zjistil správce daně při místním šetření dalších 5 daňových subjektů sídlících v uvedeném objektu (pozn. soudu - zcela mimo dokazování v této věci: na uvedené adrese je hlášeno sídlem celkem 33 daňových subjektů). Formálnost nového sídla žalobce je podtržena také tím, že sám žalobce na internetových stránkách (např. firmy.cz) uvádí, že jej mohou klienti kontaktovat na adrese (včetně uvedení provozní doby). Z úředního záznamu o místním šetření provedeném dne 9. 7. 2014 vyplývá, že žalobce vlastní pozemky i budovu provozovny v Napajedlech, na této budově je řádně označen, na přilehlém soukromém parkovišti (označeném také názvem žalobce) má zaparkována svá vozidla a oplocenou odstavnou plochu používá nejen jako parkoviště, ale i ke skladování potřebného materiálu. Na této adrese je tedy vykonávána každodenní podnikatelská činnost. Podnikatelskou činnost v uvedené provozovně žalobce v průběhu řízení nezpochybnil. Nebylo tak relevantní, zda žalobce vykonává nějaké činnosti na adrese svého sídla v Praze, popř. o jaké činnosti se tam jedná, neboť bylo zřejmé, že v uvedeném sídle se nemůže jednat o každodenní činnost v rámci předmětu žalobcova podnikání.

[58] Je pravdou, že každá ekonomická činnost nevyžaduje trvalé kancelářské či provozní prostory. Pouhá existence formálního sídla žalobce by tak pro delegaci místní příslušnosti správce daně byla nedostatečná z toho důvodu, že mimo formální adresu může žalobce vázat k dosavadnímu správci daně i jiná okolnost, mající úzký vztah ke správě daní. Jde zejména o vedení a archivaci účetnictví v obvodu místní příslušnosti správce daně.

[59] Pokud žalobce tvrdí, že jeho účetní dokumenty jsou v sídle jeho daňového zástupce, tj. na adrese, pak to není důvodem pro konstatování, že nebylo splněno kritérium účelnosti. Místní šetření i daňová kontrola nejsou vázány pouze na místo uložení účetních dokumentů, nýbrž je možné kontrolovat a zjišťovat informace i při realizaci podnikatelských aktivit žalobce přímo v místě jeho provozovny (provozoven). Pokud má žalobce umístěny provozovny na Moravě (.....,,), pak doklady vzešlé z podnikatelské a daňové činnosti těchto provozoven nemá smysl převážet do Čech, resp. do Prahy na adresu sídla žalobce (.....). Daleko snadněji může být soulad těchto daňových dokladů s faktickou činností provozoven ověřen v místě provozovny místně příslušným správcem daně, tj. Finančním úřadem pro Zlínský kraj, Územní pracoviště v Otrokovicích. Z centra N. do centra O., kde sídlí územní pracoviště správce daně, činí vzdálenost 5,7 km, což mj. odpovídá požadavku žalobce na maximální vzdálenost správce daně do 10 km. Rovněž je nutné zmínit, že

daňového poradce (daňového zástupce) může žalobce změnit relativně snadno a často. Změnu místa, kde žalobce vyvíjí výše uvedené obdobné aktivity, tak nebude možné provádět stejně často a snadno, a proto je vhodné, aby byla místní příslušnost určena podle sídla provozovny žalobce.

[60] Krajský soud pak souhlasí se závěry žalovaného, že v daném případě vyplývá potřeba delegace místní příslušnosti s cílem zjednodušit a zefektivnit komunikaci mezi správcem daně a žalobcem, a také umožnit správci daně, který zná lépe místní poměry, provádět hospodárněji a efektivněji místní šetření či daňovou kontrolu. Ze zjištěných podkladů je patrné, že místní šetření či daňovou kontrolu, které mohou vést ke správnému vyměření daňové povinnosti, nebude možné účelně provést v místě formálního sídla žalobce. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem a s judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. rozsudkem ze dne 12. 1. 2016, č. j. 1 As 230/2016-18. Nutno dodat, že napadené rozhodnutí nebrání žalobci změnit adresu sídla. Musí však jít o sídlo reálné, kde fakticky probíhá jeho ekonomická činnost. Žalovaný své závěry náležitě odůvodnil, námitka nepřezkoumatelnosti a nedostatečně zjištěného skutkového stavu nebyla důvodná.

[61] Shora uvedené lze uzavřít tak, že ačkoliv ekonomická činnost žalobce může být s ohledem na předmět podnikání prováděna po celé ČR, centrum jeho ekonomických zájmů se nachází v N. (resp. na Moravě), v místní působnosti navrhovaného správce daně, tj. Finančního úřadu pro Zlínský kraj, kde má zřízeny 2 provozovny. Další zjištěné skutečnosti (viz shora) tento závěr podporují. Ze spisového materiálu tak vyplynula potřeba místní příslušnost delegovat na jiného správce daně, než který je příslušný dle § 13 daňového řádu. Tato delegace povede k hospodárnějšímu a efektivnějšímu výkonu správy daní. S ohledem na výše uvedené lze delegaci místní příslušnosti považovat za účelnou.

[62] Žalobce dále rozporoval pořízení úředního záznamu při místním šetření dne 2. 7. 2014, a také nesprávnost tohoto místního šetření. K tomu namítal, že zaměstnankyně zástupce žalobce paní S. nebyla v souladu s daňovým řádem vyslechnuta jako svědkyně a o tom nebyl pořízen protokol.

[63] Podle § 63 odst. 1 daňového řádu sepíše správce daně o důležitých úkonech při správě daní, které nejsou součástí protokolu, úřední záznam, ve kterém zachytí skutečnosti, které mají vztah ke správě daní, zjištěné zejména z ústních sdělení, oznámení, poznámek, obsahů telefonických hovorů a jiných spisových materiálů. Podle § 63 odst. 2 daňového řádu úřední záznam podepíše úřední osoba, která ho vyhotovila.

[64] Z výše uvedené citace právní úpravy je zřejmá neopodstatněnost žalobcovy námitky ohledně nepodepsání úředního záznamu zaměstnankyní zástupce žalobce paní S. Podle § 63 odst. 2 daňového řádu podepisuje úřední záznam pouze úřední osoba, která jej vyhotovila, s uvedením časového údaje, kdy došlo k jeho vyhotovení. Zaměstnankyně zástupce žalobce tedy neměla úřední záznam podepisovat a tento úřední záznam jí neměl být předán. Správce daně tak jednal v souladu s právními předpisy.

[65] Úřední záznam se sepisuje o důležitých úkonech, které nejsou součástí protokolu. Tak se i v daném případě stalo. Úřední záznam zachycuje skutečnosti, které mají vztah k daňovému spisu a byly správcem daně zjištěny v rámci vyhledávací činnosti a při místním šetření. Úřední záznam současně obsahuje i odkaz na zdroj informace, která byla v záznamu uvedena. Soud chápe polemiku žalobce v tom, zda měl být pořízen úřední záznam anebo protokol o

výpovědi zaměstnankyně zástupce žalobce. Protokol je na místě vždy, pokud vytěžená osoba poskytuje určitou výpověď. Naopak úřední záznam bude na místě tam, kde pracovník správce daně bude provádět místní šetření, při němž z povahy věci nebude nutná účast daňového subjektu nebo jiné osoby (správce daně jen ověřuje, zda na určitém místě skutečně sídlí společnost nebo se nachází stavba či reklama a přitom současně pořídí fotodokumentaci). V daném případě nebyl prováděn výslech paní S. (zaměstnankyně zástupce žalobce), a proto nebylo třeba ji poskytovat poučení jako svědkyni a pořizovat o tom protokol o ústním jednání ve smyslu § 60 daňového řádu (blíže k tomu komentář k Daňovému řádu – autorky L. Matyášová, M. E. Grossová).

[66] Námitky žalobce uplatněné v replice se v podstatě shodovaly s námitkami uplatněnými v podané žalobě (námitky nově uplatněné teprve v replice by jinak byly již opožděné ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“). Nicméně žalobce v replice navrhl k důkazu: daňový spis, včetně stížností žalobce, podání žalobce ze dne 30. 6. 2014, vyrozumění žalovaného ze dne 20. 4. 2015 a související písemnosti. Jednalo se podklady, které ve své podstatě nejsou důkazem v pravém smyslu slova, nýbrž jsou součástí správního spisu a soudem přezkoumávaného správního řízení. Těmito listinami tedy soud dokazování neprováděl. S ohledem na shora provedený výklad k poznatkům z místního šetření soud pokládal též za nadbytečné provádět důkaz místním šetřením v sídle žalobce a výsledkem osob přítomných místnímu šetření (žalobce neupřesnil, o které osoby ze dvou místních šetření mu šlo). K posledním dvěma návrhům důkazů soud ještě ve shodě se shora provedeným výkladem uvádí, že provedené místní šetření bylo jen jedním z důkazů, kterými byly zjišťovány rozhodné okolnosti pro zjištění ekonomického centra podnikatelské aktivity žalobce, podstatné ve věci však bylo posouzení důkazů ve svém souhrnu.

[67] Soud poukazuje na to, že účelnost delegace místní příslušnosti je nutné nejen tvrdit, ale i prokázat. Žalovaný shora provedenými zjištěními (shora specifikovány) získal podklady, které hodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, přitom v tomto souhrnu dospěl ke správným závěrům v mezích běžné logiky o účelnosti a důvodnosti delegace místní příslušnosti. Naopak žalobce svá tvrzení o ekonomické aktivitě v sídle žalobce neprokázal. V žalobě pouze zpochybňoval závěry žalovaného, avšak důkazy k tomu nepředložil. Žalovaný tak nepochybil ve své argumentaci, že Napajedla jsou centrem ekonomických zájmů žalobce.

VI. Závěr a náklady řízení

[68] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, a proto zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

[69] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23. března 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková